

Студентська газета
ŁaCZek

Вчитись!

Вчитись!

Вчитись!

№2(7)

Жовтень-листопад 2010

Над номером працювали:

Головний редактор: Вархолик Олена,
Черній Святослав

Кореспонденти: Бендзо Наталя, Варенко Юля, Бабій Ілона, Фількевич Вікторія, Войтюк Наталя, Орищук Інна, Ящишин Оксана, Бердей Ірина, Каськів Марія.
Дизайн: Бендзо Наталія

Особлива подяка: Слободяну І.В.

Обкладинка номеру: Черній Святослав

Видавництво: ПІСІП

Випуск: 2(7), жовтень-листопад 2010 р.

Тираж: 35 примірників, к-сть 23 стр.

Викладач...

Викладач – це людина, яка супроводжує нас по життю. Навчає, виховує, допомагає у важкі хвиlinи нашого життя. Ми завдячусмо їм освітніми знаннями, вмінням спілкувати з людьми, тим що ми Людина. Для викладачів ми, як рідні діти. Кожен з них пам'ятає нас, наші мрії...

Кожного року, теплого жовтневого дня ми святкуємо «День Викладача». Ми промовляємо привітні слова, дякуємо за їхню нелегку, але улюблену роботу.

Час дуже швидко спливав. Ще вчора наші викладачі вперше переступали університетську сходинку, здавали екзамени, одержували диплом. Сьогодні вони передають нам знання набутті за все життя: знання з предмету, знання життя. Вони переживають за нас, та радіють нашим успіхам.

Нажаль, час повернути неможливо, та ми все ж спробували. Наші викладачі змогли знову насолодитися школиними роками...

Знову школа: дивний директор, який завожди кудись спішить, строга, та завжди справедлива завучка, і звісно ж випускний вечір.

А пам'ятаєте, у школі кожен писав твір: «Ким я хочу бути у майбутньому».

Присмно, що у більшості ці мрії збулися.

Танці... без цього обійтись не може ні одна вечірка, ось і наші викладачі показали на що вони здатні у конкурсі «Танці із зірками»... Як чарівно вони танцюють... Я гадаю, нам ще багато чого потрібно навчитись від них. Ось такий невеличкий екскурс у минуле отримали наші любі викладачі.

Кожен предмет цікавий та потрібний... Хтось любить іноземні мови, а хтось математику. За результатами опитування між студентами - викладачем року стала Лук'яненко Світлана Василівна.

Професія викладача не легка: це стоси зошитів, котрі не хочеться відкривати та знову ставити двійку рудоволосому хлопчику, це написання сценарію до свята, котре так довго готували, це пояснення нової теми, вміння зацікавити учня, знайти до нього підхід. Адже нас так багато, і всі ми різні, та існує людина, яка розуміє кожного... це наш вчитель.

Тому давайте не забувати про них, адже їм так присмно знову нас побачити, чути що наше життя складається добре, що ми пам'ятаємо, як одного вересневого дня вони подарували нам квиток у щасливе життя!

Наталя Бендо
СО-11

Викладач...

Викладач – це людина, яка супроводжує нас по життю. Навчає, виховує, допомагає у важкі хвиlinи нашого життя. Ми завдячусмо їм освітніми знаннями, вмінням спілкувати з людьми, тим що ми Людина. Для викладачів ми, як рідні діти. Кожен з них пам'ятає нас, наші мрії...

Кожного року, теплого жовтневого дня ми святкуємо «День Викладача». Ми промовляємо привітні слова, дякуємо за їхню нелегку, але улюблену роботу.

Час дуже швидко спливав. Ще вчора наші викладачі вперше переступали університетську сходинку, здавали екзамени, одержували диплом. Сьогодні вони передають нам знання набутті за все життя: знання з предмету, знання життя. Вони переживають за нас, та радіють нашим успіхам.

Нажаль, час повернути неможливо, та ми все ж спробували. Наші викладачі змогли знову насолодитися школиними роками...

Знову школа: дивний директор, який завожди кудись спішить, строга, та завжди справедлива завучка, і звісно ж випускний вечір.

А пам'ятаєте, у школі кожен писав твір: «Ким я хочу бути у майбутньому».

Присмно, що у більшості ці мрії збулися.

Танці... без цього обійтись не може ні одна вечірка, ось і наші викладачі показали на що вони здатні у конкурсі «Танці із зірками»... Як чарівно вони танцюють... Я гадаю, нам ще багато чого потрібно навчитись від них. Ось такий невеличкий екскурс у минуле отримали наші любі викладачі.

Кожен предмет цікавий та потрібний... Хтось любить іноземні мови, а хтось математику. За результатами опитування між студентами - викладачем року стала Лук'яненко Світлана Василівна.

Професія викладача не легка: це стоси зошитів, котрі не хочеться відкривати та знову ставити двійку рудоволосому хлопчику, це написання сценарію до свята, котре так довго готуєш, це пояснення нової теми, вміння зацікавити учня, знайти до нього підхід. Адже нас так багато, і всі ми різні, та існує людина, яка розуміє кожного... це наш вчитель.

Тому давайте не забувати про них, адже їм так присмно знову нас побачити, чути що наше життя складається добре, що ми пам'ятаємо, як одного вересневого дня вони подарували нам квиток у щасливе життя!

Наталя Бендо
СО-11

Осінь... настрій... жовте листя...

Золота осінь – пора чарівна, красива і жадана! Особливо, коли вона приходить на зміну спекотному й виснажливому літу. Проте, виявляється, не всі однаково радіють осінній порі : хтось чекає її з натхненням, сподіваючись на нові зустрічі, плани і проекти, а дехто з побоюванням, згадуючи про небезпечний час сезонних депресій.

Ось вже і підходить кінець жовтня, вже можна з упевненістю говорити про те, що осінь стала повноправною господаркою. І хоч за вікном ще де-інде зелені дерева, а іноді вдень сонечко віддає нам своє присмне тепло, відчуття, що поступово ми втрачамо щось дуже присмне, не полишає наші думки та почуття.

Літо, як старий добрий друг, дарує нам чудові емоції, незабутні спогади, його з нетерпінням чекаєш цілий рік і тому зараз так сумно розуміти, що воно закінчилось. Саме про теплі літні дні ми з радістю згадуємо, коли настають «золоті» осінні миті, але коли починається холодна вогкість і сльота, навіть найжиттєрадісніші з нас можуть засумувати.

По одній з версій фахівців, осіння нудьга починається у нас тому, що із закінченням літа ми втрачамо можливість дарувати собі маленькі та великі радості. Це зайва порція морозива або присмна подорож, нові інайомі й стари друзі, а головне – відчуття свободи та радості від того, що не треба поспішати, немає обмежень, а вільний час можна проводити так, як захочеться, а не так, як потрібно.

Але якщо одні радості зникають, то чому б не знайти інші?

Просто формат буде інакший, але кількість отриманого задоволення – рівноцінна! Не вірите що це можливо?

Спробуйте зберегти для себе чарівні миті золотих осінніх днів, адже це так просто! Візьміть до рук фотоапарат і шукайте гарний кадр. Берізки в золотому оздобленні, маленький кущик із червоними ягідками, дівчинка в яскравому беретику збирає опале листя, різноцвіття осіннього гаю на тлі неба в купчастих хмарах, симпатичний грибочок у траві, спорожнілий дитячий майданчик після дощу, сонце, що просвічує крізь павутинку безліч сюжетів, варто лише вийти з дому та озирнутися навколо. Перегляньте створені знімки, оберіть кращі та надрукуйте їх, а потім всією сім'єю за допомогою ватману, фарби і своєї фантазії створіть оригінальний настінний колаж, що допоможе підтримувати позитивний настрій навіть у холодні та хмури дощові осінні дні.

HALLOWEEN

OR HELLOWEEND?

З чим у Вас асоціюється слово «відьма»? тільки не кажіть, що із жінками. Відьми, вампіри, вся нечисть, повний місяць... А іншими словами Хеллоуїн. За легендою у цей день відкриваються ворота між життям та смертю і вся нечисть з потойбічного світу приходить до нас святкувати. Щоб її налякати люди одягали найстрашніші свої костюми, і ось так гуляли всю ніч. Але проходив час, традиції почали змінюватись... ми продовжуємо одягати костюми, та вже з іншою метою. Невід'ємною частиною святкування є гарбузова голова. Вміст гарбуза збирається, вирізається лице та всередину вставляється свічка. Звичай «Trick or Treat» («Жарт або цукерки!») почав розвиватися в США. Кожна родина перед початком святкування готує цукерки, та роздає їх дітям.

В Україні це свято відмічається недавно, але існує легенда, що свято придумали кельти, що мешкали на території Західної України, Франції, Німеччини, Швейцарії, Австрії, Чехії, Іспанії, Північної Італії, Британії, Ірландії, частини Балкан.

Наш інститут не міг пройти остеронь цього відносно нового свята. Отож 27 жовтня, рівно о 16:00, наша домівка перетворилася на справжній відьмацький шабаш, у якому брали участь і інші представники потойбіччя. Шалена дискотека, справді «ожахливі» конкурси та багато іншого.

Якщо Вам цікаво, то ось декілька порад про те, як «найожахливіше» провести це свято:

1. Для початку підгответте костюм. Не залишайте це на останній день, духи можуть сильно розілітися. Темний макіяж та зачіска, які будуть відповідати Вашому наряду.
2. Гарбуз. Попрацюйте до свята та виріжте декілька гарбузів. Чим страшніші вони тим і краще.
3. Не забудьте про казанок та пригответесь до відьмацького шабашу.
4. Для тих, хто бажає дізнатись своє майбутнє, пригответесь скористатись порадами зірок.
5. Виберіть найкращий кінофільм жахів, та покажіть його по закінченню вечірки.
6. І незабудьте прикрасити місце проведення вечірки різними «страшними» аксесуарами.

Хеллоуїн - загадкове свято. Ніколи не знаєш, чого саме чекати у цей вечір. Тому не залишайтесь у цей вечір наодинці.

**Наталя Бендзо
CO-11**

Не забувайте про композиції з каштанів і жолудів, гарні букети з використанням осінніх квітів і листів, гербарії та ікебани. Адже немає нічого простішого, ніж під час прогулянки зібрати цей нехитрий підручний матеріал і створити з нього щось оригінальне та симпатичне. Все це осіннє різноманіття допоможе відволіктися від похмурих думок, трансформує емоції в творчі композиції, що розкриють внутрішній світ, розів'є здібності, навчити мислити образами та бачити незвичайне у звичайному.

Найчастіше поганий настрій восени складається з таких моментів, які словами не передати. Ось недобре на душі та й усе... Щоб розігнати сплін, більше рухайтесь, використовуючи для цього будь-який вільний час. Якщо вистачить сили волі на ранкову пробіжку – нудьгу як рукою зніме. Осіння депресія найчастіше викликана великим навантаженням і стресами у стосунках. Рух нормалізує гормональний обмін, тому "гормони радості" – ендорфін та серотонін – будуть вироблятися в потрібній кількості.

Осінь – ще й чудовий час для спогадів і відвертих розмов. Зрозуміло, всі ми – дорослі люди – дуже завантажені на роботі, навчанні, у нас багато справ і обов'язків, але намагайтесь пам'ятати про те, що біля вас є люди, які люблять і піклуються про вас..не забувайте і ви про них...

A, все ж таки, що таке депресія???

Наші предки називали цей стан по-різному — сплін, хандра, меланхолія...

Але ознаки його протягом століть не змінилися: погіршення настрою, порушення сну, відсутність апетиту, втрата інтересу до життя, апатія до оточуючого середовища, швидка втомлюваність...

Наукове пояснення терміну депресія – стан, що характеризується пригніченням чи сумним настроем і зниженням психічної активності. Небезпека депресії у тому, що вона може набирати найнесподіваніших форм і видів. І поміж усіх існуючих різновидів депресії – саме сезонна осіння депресія є найбільш поширеною в суспільстві. Це щорічне осіннє невдоволення собою і навколошньою дійсністю може бути різним – від погіршення настрою і легкого почуття стурбованості (що не завжди навіть можна зафіксувати) до повної безпросвітності й неможливості хоч щось зробити. Втім, різка зміна настрою і безпричинна хандра – це не завжди депресія, тим паче – осіння.

Частіше загальна пригніченість не має нічого спільногого з депресією й залежить не від пори року, а від банальної нестачі світла. Вже доведено, що скорочення світлового дня викликає зниження в організмі, так званого "гормону щастя", який і провокує негативну оцінку оточуючого світу, а у деяких людей, особливо чутливих до природних біоритмів – може привести до справжньої хвороби. Але це зовсім не означає, що всі поголовно мають впасти в цей стан: усе залежить від психологічних особливостей людини. Перепади настрою може відчувати кожна особистість, проте депресією вважається той стан, коли поганий настрій спостерігається щонайменше два тижні.

хто займається розумовою діяльністю. А також підлітки, жінки (вони емоційніші за чоловіків) і люди похилого віку.

Проте, чи знаєш ти, що хороший настрій у більшості людей певного регіону викликає сонячну погоду над цим регіоном, а втома, сум, погане самопочуття – навпаки сприяють утворенню циклонів. Принаїмні в цьому впевнений науковий працівник російської лабораторії “Лауран” Микола Гаранов.

Працівники цієї лабораторії взяли за основу гіпотезу фізика Бориса Іскакова про існування так званого “лептонного газу” – снергетичної субстанції, яку будімто виділяє будь-який живий організм. При цьому при підвищенню емоційному стані людина будімто виділяє більше цього “лептонного газу”, ніж під час суму чи втоми.

За словами М.Гаранова, статистика спостережень за погодою, зібрана американськими дослідниками, наочно демонструє, що априкії тижня похмура погода спостерігається набагато астіще, ніж на початку. “Це легко можна пояснити з погляду теорії “лептонного газу”: люди докінця тижня просто втомлюються, що і по значається на погодних умовах”, – стверджує науковець.

Гаранов вважає, що “Земля реагує на нестачу “лептонного газу” й ніби намагається “втягнути” його. Так планета робить своєрідний “вдих”, що призводить до виникнення гіантської повітряної вирви, падіння атмосферного тиску й утворення циклону”. Науковець також зазначає, що дослідна група Владислава Луговенка з Інституту земного магнетизму, яке кілька років фіксує спеціальними датчиками слабкі силові поля, які то поглинаються, то випромінюються з надр Землі. “Це підтверджує нашу гіпотезу про те, що Земля може робити снергетичні “вдихи” та “видахи”, – резюмує Микола Гаранов.

В житті міняється все – мода, робота, погода, настрій... І так має бути. Зміни – це доказ того, що ти рухаєшся, йдеш уперед. А значить, є надія на те, що коли-небудь ти прийдеш до того, що люди називатимуть твоєм діянням мрій.

Головне, аби мрія була цього варта.

І тоді є сенс прокидатися, витягати себе з ліжка і посміхатися новому дню без страху, незважаючи на те, що ти не знаєш, що чекає на тебе сьогодні. Тому що це не має значення! Головне - це ти і твоя мрія!!!

Розфарбуй сам своє життя у яскраві тони!!!

**Юлія Варенко
ME-31**

11 заповідей розумної дівчини, яка хоче бути щасливою

1. Всі твої надії мають бути реалістичними.
2. Ніколи не забувай про те, що тобі дороге в житті, і не втрачай відчуття власної гідності.
3. Не старайся догодити хлопцю більше, ніж він догоджає тобі.
4. Якщо хлопець запізнююється на побачення, не чекай його занадто довго, принаймні не довше, ніж він звичайно чекає на тебе.
5. Не шукай виправдань, якщо він їх не заслуговує.
6. Не твори божка з смертного.
7. Судити про людину потрібно лише за його вчинками, а красиві слова вартають не дуже багато.
8. Не потрібно терпіти образи, в якому вигляді вони б не проявлялись.
9. Не забувай, що ти особистість, не закопуй в землю свої таланти, постарайся, щоб твої можливості знайшли своє призначення, і не втрачай своєї внутрішньої незалежності.
10. Завжди будь чесною щодо хлопців і поводься так, щоб вони тебе поважали.
11. Розумні дівчата знають, що бути мудрою і дотримуватися цього всього не легко, але якщо ти хочеш досягнути бажаного результату, то ти вже знаєш, що тобі робити.

...а душа співає і проситься в небо...

Творчість студентів ТІСТ

Кленовий лист

Останній лист торкнувсь землі,
Вся вулиця була багряна,
У перехожих легкість на душі,
Та лиши у неї в серці рана.
Листок за гілля тримався як тільки міг,
Він так хотів ще сонцем любуватись.
Та не судилося, і разом з всіма поліг,
Коли вітерець легенький почав його гойдати.
Прийде зима і сніг його покрис
Своїм холодним покривалом,
І літній дощ його уже не вміє,
Про нього більш ніхто ніколи не згадає.
А згодом і весна примчиться за зимою,
Прокинутися усі поля й дерева,
Й на тому місці хизується красою
Зелений лист оновленого клена.
Вона сиділа й у вікно дивилася,
З очей у неї лилися слізози,
Адже листок з коханням порівнявся,
Як блискавка і грім посднуються в грози.

Вікторія Фількевич
МЕ-31

***

Присвячувати вірші благородно.
Це іскри від розбитого багнета.
Мою частинку мати дуже модно...
Ніхто ж не хоче цілого поета.

Наталя Войтюк
МА-31

Мама

Ты помагаешь в жизни мне,
стараешься не мало..
все мысли только о тебе,
моя родная мама.
Поддержкой стала для меня
ты в трудные мгновенья.
Как сильно я люблю тебя,
мое ты вдохновенье.
Опорой в жизни стала ты,
добра ты и любезна,
пусть збудутся твои мечты,
а я буду полезной..
тебя я тоже поддержу,
ты для меня луч солнца,
тобой я очень дорожу,
любовью сердце бьется.
Теперь сказать тебе хочу
о чувствах я не умолчу
тебя люблю я, мама...

Инна Орищук
СО-11

Була любов

Була любов, але зів'яла...
Була любов, але пройшла...
І ті роки, що вже минули
Не повернути уже назад.

І я не можу це збагнути,
Бо це була любов моя...
Вона була у мене перша,
А ось тепер уже нема...

Оксана Ящишин
ЕП-31

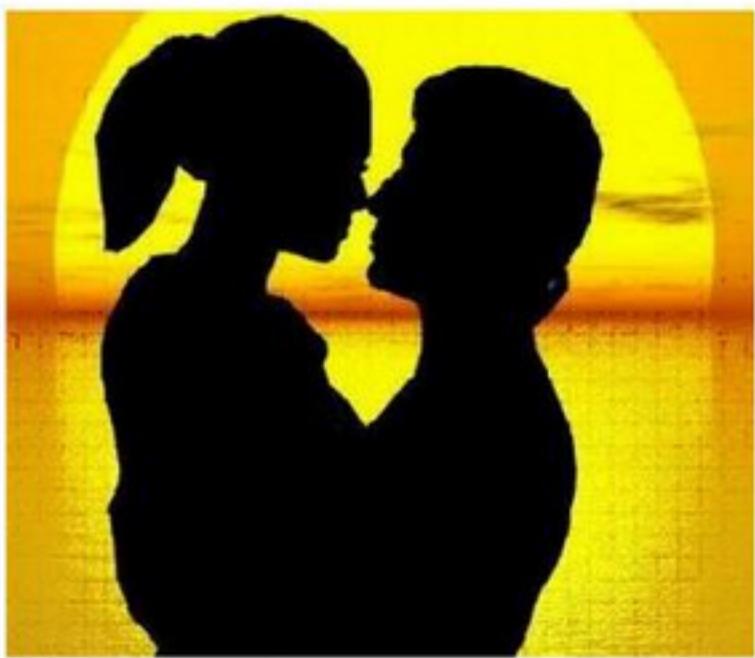
...навік твоя

Рука твоя торкнулася й зігріла
Ту душу стомлену мою,
Ти дав мені ці білі крила,
Я майже в небо полетіла,
Та стримай мій політ, прошу!

Цей блиск захоканих очей,
Безмежний простір, дивний спалах,
Чудову мрію, подаровану й тонку,
Як вітер, що гуляє в скалах,
Я дякую тобі за цю весну,
Я дякую тобі за очі твої,
Тобі себе я без останку віддаю...!

Плекай і бережи мене, коханий,
Ти доле моя ніжна й неземна,
Цілу твої руки й рани,
Тепер я вже навік твоя...

Ірина Бердей
СО-51

Кохали

Ми так кохали один одного з тобою,
Ta доля роз'єднала, милий, нас.
І як би не хотілось бути з тобою,
Ta відстань є між нами непроста.
І, знаєш, це не тільки кілометри.
Це – наша гордість, впертість і жага.
Якщо нам відстань подолати можна,
To почуття не можна аж ніяк.
Кохання згасло, залишивши тільки
Лиш згадку про найперше почуття,
Яке сіятиме в душі моїй і серці
I зігріватиме завжди мое життя!

Марія Касськів
МЕ-41

Над рубрикою працювала
Юлія Варенко (МЕ-31)

ТІСІТ СЛЬОЗАМ НЕ ВІРИТЬ. ВІН ВІРИТЬ У ТАЛАНТ.

Саме такими гаслами були обвішані стіни нашого інституту. Отож, якщо вам нічим було зайнятись дощового дня студента, то ... Стоп. Вам було чим зайнятись, тому що Ви просто не могли пропустити цю грандіозну подію. Шоу, де всі танцювали, веселилися, співали та відривалися на дискотеці з бульбашками, що була опісля.

У конкурсі взяли участі три талановиті команди нашого ТІСІТу (звісно ж у нас всі талановиті, але...), а саме СО-21, МЕ-11 та МЕ-12, та МЕ-31.

Представлені номери охоплювали три таланти наших студентів. Виступи були комедійного жанру, пісні – музичного, а танці – запальними. Все це оцінювало наше журі, що складалося з студентів, викладачів та випускників нашого інституту. Не обійшлося й без сюрпризів.

Родзинкою вечора став виступ-сюрприз, який підготували нам викладачі. Не дивно, що у нас талановита молодь, їх навчають не менш талановиті люди. Також до нас завітали гості - ансамбль танцю «Барви», бітбоксер Стас та інші. Підбивши підсумки, журі оголосило бали. Та двом групам прийшлося боротись за першість, показавши на що вони здатні невеличкою імпровізацією.

Під звук фанфар, під бурхливі оплески (що визначили переможця) оголосили групу, що одержала солодкий торт та ще один день для відпочинку... нею стала група СО-21. Вперше в нас відбувся конкурс, де учасники змогли проявити себе із трьох сторін – акторського мистецтва, вокального та танцювального жанрів. Сподіваємося, що в майбутньому на нас чекає продовження цього конкурсу та знайомство з новими талантами студентів та викладачів нашого інституту.

Адже «сталановита людина, талановита у всьому»

**Наталя Бендо
СО-11**

Що таке кохання?

Цікаве запитання. Кожен трактує це почуття по-своєму. Кожному здається, що він правий... І дійсно таки, скільки людей – стільки думок. Але давайте серйозно задумасмося що воно таке, кохання??

Це почуття! Ну звісно ж !!!

Кохання – це не тільки, коли ти можеш витерпіти людину 10 хвилин, це дещо більше!

Кохати – не означає дивитися один на одного, це значить дивитися в одному напрямку...

Кохання – це почуття на одну сходинку вище від дружби!

Кохання – це значить кричати на весь світ про те, коли знаєш, що слова зайві!

Ви можете бути абсолютно різними, або навпаки, але кохати один одного.

Кохання – це не тільки почуття і приємні емоції, це наслідки і обов'язки! Кохання – це прекрасно! Кохання – це щастя, довіра, це життя! Кохати – це значить розуміти, підтримувати, допомагати, це значить безкорисливо любити!

Кохання – це безоднія: падаючи вниз, не знаєш що буде далі...

Справжнє кохання схоже на привіда: всі про нього кажуть, але мало хто бачив. Думаєте, я так озумно сказала? Та ні... Це Ларошфу – французький мислитель.

Що воно таке, як його відрізити від інших людських почуттів?

Наше світосприйняття змінюється з віком, під впливом оточуючого.

Одні моє розуміння сутності кохання змінювалось з роками.

Багато років я сяло вірила, що кохання - це дарунок небес.

Я вірила, що кохання – це один раз, і на все життя.

Це те, що не минає з роками, незалежно від обставин, відстані.

Я чітко знала, що кохання неможливо спутати з пристрастю, захопленням, що це почуття, яке приходить, і вже нікуди не йде.

Але тепер я склонна сумніватись у правдивості своєї теорії.

Схоже на те, що кохання - не універсальне поняття.

ВІР У ЛЮБОВ

Коли люди кажуть "я тебе кохаю" – вони розуміють це по-різному.

На жаль... Останнім часом ці слова стали буденними, звичайними... так як „добрий день”...

В кожного свою кохання виявляється по-своєму.

Інколи мені, навіть, здається, що сучасна людина, в переважній більшості, не здатна на справжнє чисте почуття. Цьому заважає падіння моралі. Яке може бути кохання між двома людьми, які в перший день знайомства знаходять місце, де задовольняють свої сексуальні потреби. Хіба може між ними зародитись кохання?

Кохання має народитись від іскри. Це не завжди навіть дотик, скоріше погляд, жести, інтонація голосу...

Кохання – це незрозуміла нам формула симпатії, яка заворожує людину, і змушує думати лише про того, в кого закохався, і сліпо ідеалізувати його.

Я скильна думати, що кохання сліpe. Так. Воно сліpe.

Якщо кохаєш, то тобі байдуже, які в людини недоліки, ти здатен на все заради цієї людини, можеш творити чудеса.

Любов – це одержимість. Якщо ця одержимість не проходить з роками, то це справжнє кохання.

Якщо така людина каже, що кохає – вона обманює себе, і оточуючих.

Кохання може жити лише в душі, в якій є хоча б клаптик чистоти.

Кохання не знає ні меж... ні відстані... ні віку.. Це почуття – безкрас...

Кохання приходить не до всіх і не завжди.. Отже....

...БЕРЕЖІТЬ КОХАННЯ!

Юлія Варенко

ME-31

Для кохання немає значення, взаємне воно чи ні. Ти або любиш людину, або ні.

Третього не дано. Все, що третє – це емоції. Це симпатія, пристрасть, і не більше.

Кожна любов справжня і прекрасна по-своєму, тільки щоб вона була в серці, а не в голові.

Для кохання не існує вчора, кохання не думає про завтра...

Закохані – немов ангели. Вони бажають один одному тільки найкращого. Помста не узгоджується із коханням.

БОГОРОДИЦЯ ПОРЯТУЄ НАС ЗАВЖДИ

Як розповідають літописці, столицю Візантії – Константинополь, облягли ворожі арабські війська. Стравожені мешканці міста поспішають до Влахернського храму. Там знаходиться чудотворна риза Матері Божої. До ревної молитви людей, що заповнили увесь храм, заохочують святі Андрій Юродивий та його учень Епіфан. Вони вірять, що молитва їхня буде вислухана, адже Богородиця завжди опікувалася ними і приходила з допомогою у скрутний час. І справді, вірні у церкві побачили чудесне видіння:

Пречиста у неземному сяйві й супроводі святих увійшла через вхідні двері до храму, підійшла до престолу і, заливаючись слізьми, довго молилася; опісля Богородиця зняла зі Своєї голови хустку-покров і розстелила її над головами людей. Усі зрозуміли: Богомати прийшла, щоб врятувати місто, а чудесне об'явлення є незаперечним знаком і ствердженням, що ворогам слід утікати з-під його мурів. Так воно і стало...

Проте надприродне втручання Бога за посередництвом Богородиці, що врятувало життя багатьом християнам Константинополя, близкавично розповсюдилося по цілому християнському Сході. У нас, на Русі з початку XII століття свято Покрову Пресвятої Богородиці почали святкувати офіційно і ввели у церковний календар.

Козацтво України вважало Пресвяту Богородицю своєю особливою покровителькою, тому на Запоріжжі була збудована церква Святої Покрови і празник цей урочисто святкували на Січі.

Наше сьогоднішнє життя також немислимє без заступництва та материнської опіки Пресвятої Богородиці. Тому будьмо добрими та вірними дітьми Марії, а Вона хоронитиме від небезпек наші родини, Україну, кожного з нас.

Ілона Бабій

МЕ-31

Соціалізація СО-21 вперше за круглим столом

Дорога у кожного своя і не знати ,яка вона буде в майбутньому , але наразі для студентів групи СО-21 дорога у майбутнє напряму дотикається до соціальної роботи . А ,оскільки 19 листопада у приміщенні тернопільського благодійного фонду «Карітас»,що розташований по вулиці Замонастриській, 1 відбувся круглий стіл під назвою «нові ініціативи заради майбутнього» , тому соціологи-другокурсники ТІСІТ-у просто не могли пропустити свій шанс запропонувати власні ініціативи.

За ентузіастичного сприяння Поплавського Володимира Васильовича у листопадову п'ятницю соцколектив зміг ознайомитись з організаційними рамками та проблемами майбутньої роботи , актуальними проблема Тернопілля, молоді . Споглянути на очільників та духовних лідерів Тернополя , а найголовніше це на крок зблизитись з професійною метою.

Круглий стіл ніс у собі напружений , інтенсивний графік з доповідями , поглядами , розгляданням думок і поданням версій бо причина по якій всі зібралися – День спільних дій в інтересах дітей – день прийняття Конвенції ООН про права дитини.

Розпочалось все о 14:00 з Божого слова отця Мартина Хоміва з УГКЦ,духовник спільноти «Віра і світло». І далі в напруженому порядку почалися виступи з пропозиціями , наведенням статистики , та розгляданням гілок проблем з подальшим вирішенням для всіх миротворчих закладах Тернополя.

Наразі словесно,а в подальшому,надіємось що і вчинками сприяли круглому столу такі люди , як Н.Мисула,заступник директора ТБФ «Карітас»,С.Р.Герасимів – начальник Обласної служби у справах дітей, Отець Андрій Логін – голова Митрополичної підкомісії УГКЦ «За тверезість життя»,були також представники з ПЛАСТ-у , Обласного центру соціальних служб для дітей,сім'ї та молоді .

Завершилось все чудесною виставою вихованців дитячого будинку «Пресвята родина»

Такі заходи є повчальними , пізнавальними та ознайомчокорисними не тільки для працівників соціальної сфери,а й для небайдужих , активних та патріотичних людей. Дякуємо за змогу професійно рости !

Група СО-21

10 причин полюбити сесію . . .

1. Драйв.

Коли вчиш, здаєш і виходить, в організмі виробляється адреналін і наступає ейфорія. На цій хвилі можна переробити купу справ. Починаючи від банальної перестановки в кімнаті закінчуючи написанням сценарію для майбутнього геніального фільму. Недарма сесійну лихоманку ще порівнюють з любовною гарячкою. Але є протилежна сторона: коли екзамен «не вчиться», мозок в тій лихоманці придумує для себе різні зовсім не потрібні заняття, лишень би не займатися, тим, чим не дуже хочеться.

2. Спілкування.

Навіть у відлюдників, двічі на рік з'являється шанс відійти від своїх принципів і почати контактувати з оточуючими. Навіть, якщо ти за природою одинак, під час сесії хочеш не хочеш, а доводиться налагоджувати стосунки, спілкуватися з однокурсниками, залагоджувати справи з викладачами. І навіть інколи звертатися по допомогу! Не говорячи вже про те, що сесія – це час, коли весь курс збирається разом, і можна, нарешті побачити всіх тих, кого давно не помічала на парах.

3. Відчуття особистих можливостей.

А слабо в проміжках між екзаменами прочитати декілька книг з того. Чи іншого предмету? А вивчити відповіді на 30 билетів за три ночі перед останнім екзаменом? Повірте, сесія, це час, коли звершуються і не такі подвиги! А ще це своєрідний азарт: в час залікового тижня зібрати за один день якомога більше «автографів» викладачів в ту таку синеньку книжечку.

4. Товариський дух.

В час сесії старі образи забуваються. Або відходять на другий план. Всі зайняті одною справою. Замість звичного «Привіт!» при зустрічі всі запитують один в одного «Ну, що здав?! Шо там ще лишилося?!» І до речі, всім не все одно. І не тільки тому, що від тих, хто «відстрілявся», можна почерпнути корисну інформацію про особливості і обхідні шляхи здачі того чи іншого екзамену і найдрібніших слабостях викладача. Поділитися цією інформацією з іншими не менш приемно. Навіть з тими, з ким раніше знайомилися через раз. А переказавши біля дверей аудиторії відповідь на каверзне питання, яке відоме лише тобі одній, відчуваш гордість, якщо твоя «лекція» виявилася комусь в нагоді з одногрупників.

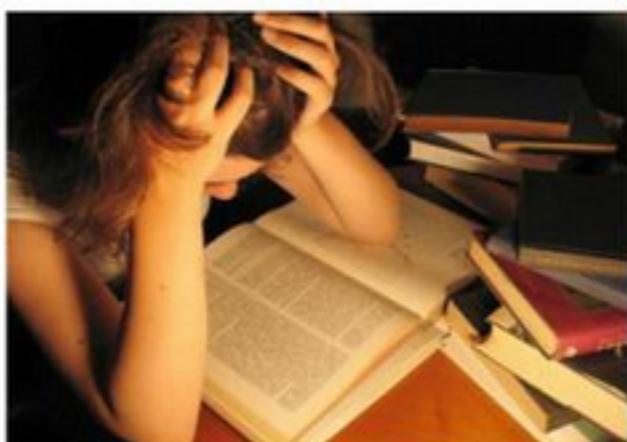

5. Друге дихання.

Сесія – це чудова перевірка на витривалість. Авжеж, до фінішу доходять всі, але мають бадьорий вигляд при цьому найстійкіші. А все завдяки йому, диханню № 2, яке з'являється лише тоді, коли, здавалося б, єдине, що залишається, - впасти на подушку і віддатися обіймам солодкого сну.

6. Екстрім

Під час сесії є шанс відчути на собі дію «шарі», випробувати свою фортуну, вивчивши всіло один білет. Таке не забувається. Особливо, якщо справді пощастиТЬ.

7. Яскраві спогади.

Коли людина щось інтенсивно вчить, мозок настільки збуджений, що одночасно фіксує і всю супроводжуючу інформацію. Навіть ту, яка не відноситься безпосередньо до справи. Через певний час, інститутські роки зникнуть з пам'яті, але не сесія. Тобі буде, що згадати!

9. Чудовий привід привернути увагу хлопця, або дівчини з твоєї групи.

Наприклад, можна запропонувати йому, або їй разом підготуватися до екзамену, переповідаючи одне одному зміст всього прочитаного. Можна запропонувати обмінятися конспектами або посібниками. А можливо до тебе підійдуть першим? ;)

I останнє 10. Те, що рано чи пізно вона закінчується, і починаються канікули.

А після них – можна знову пів року балдіти. До наступної сесії!!!

Boże Narodzenie

Boże Narodzenie, Uroczystość Narodzenia Pańskiego – w tradycji chrześcijańskiej to święto upamiętniające narodziny Jezusa Chrystusa. Jest to liturgiczne święto stałe, przypadające na 25 grudnia (wg kalendarza gregoriańskiego). Boże Narodzenie poprzedzone jest okresem trzytygodniowego oczekiwania (dokładnie czterech niedzieli), zwanego adwentem.

W Kościółach, które nadal celebrują liturgię według kalendarza juliańskiego (tzw. Kościoły wschodnie, głównie Cerkiew Greckokatolicka i Kościół prawosławny), Boże Narodzenie przypada na 25 grudnia kalendarza juliańskiego, tzn. obecnie 7 stycznia kalendarza gregoriańskiego.

W niektórych Kościołach chrześcijańskich święta Bożego Narodzenia zaczynają się od dnia poprzedzającego rocznicę narodzin Jezusa - Wigilii (wieczór 24 grudnia), zwanej w Polsce regionalnie Gwiazdką lub Godami. W dniu tym tradycją w Polsce jest post jakościowy (bezmięsny, w pewnych regionach kraju jest to post ścisły). Punktem kulminacyjnym dnia jest uroczysta kolacja, do której tradycja nakazywała zasiadać po pojawiению się na niebie pierwszej gwiazdki, na pamiątkę gwiazdy prowadzącej Trzech Króli do stajenki.

Świętowanie Wigilii, ani tradycyjny post w tym dniu nie są wspólnie wszystkim chrześcijanom, np. protestanci nie zachowali specjalnych przepisów odnośnie do jedzenia lub niejedzenia mięsa. Chrześcijan prawosławnych obowiązuje w tym dniu ścisły post, aż do kolacji wigili-

jnej. Warto mimo to odnotować, że w Polsce również i mniejszości wyznaniowe przestrzegają wigilijnego postu ze względu na specyficzną tradycję naszego kraju. Obowiązek postu zniesiono w Kościele katolickim w roku 1983 (Nowy kodeks prawa kanonicznego), w Polsce episkopat podtrzymywał post wigilijny specjalnym dokumentem aż do roku 2003 - obecnie post w Wigilię jest jedynie zalecany.

Polska literatura kulinarna (np. Lemnis Vitry) podaje, że liczba gości w czasie wieczerzy

wigilijnej powinna być parzysta (plus jeden talerz dla nieobecnych/zmarłych/niespodziewanych przybyszów/Dzieciątka). Natomiast nie ma zgodności co do liczby potraw: według niektórych źródeł powinna ona wynosić 12, zaś w innych podkreśla się, że winna być nieparzysta, generalnie 13 u magnatów, 11 u szlachty, 9 u mieszkańców. Te 13 potraw jest górną granicą. Ale według księcia J. O. Radziwiłła, można spróbować wszystkich ryb, które są liczone jako jedno danie.

O północy w kościołach rzymskokatolickich rozpoczyna się uroczysta msza zwana Pasterką. Następny dzień (25 grudnia) jest nazywany Bożym Narodzeniem, a 26 grudnia to w Polsce drugi dzień świąt obchodzony na pamiątkę św. Szczepana, pierwszego męczennika za wiarę chrześcijańską. Kolorem liturgicznym w okresie Bożego Narodzenia jest kolor biały.

W krajach o tradycji katolickiej, prawosławnej i protestanckiej pierwszy dzień Bożego Narodzenia jest dniem wolnym od pracy. W większości krajów (w tym w Polsce) wolny od pracy jest również drugi dzień Bożego Narodzenia (w Wielkiej Brytanii zwany Boxing Day).

Atrybuty Bożego Narodzenia

W Polsce w większości rodzin jest obchodzone jako święto gromadzące wielu krewnych. Typowymi atrybutami są:

- opłatek
- kolędy
- choinka, a często i szopka bożonarodzeniowa
- prezenty
- postać obdarowująca dzieci i dorosłych prezentami: zazwyczaj rolę te pełni fikcyjny Święty Mikołaj (którego pierwowzorem była jednak autentyczna postać), ale w zależności od regionu może być to: Dzieciątko (Górny Śląsk), Aniołek (Galicia) lub Gwiazdor (Wielkopolska, Kujawy, Pomorze). Wśród Polaków na Kresach Wschodnich może być to także Dziadek Mrówz.
- (pierwsza) gwiazdka
- karp
- makówki
- barszcz z uszkami.
- pierogi z grzybami
- piernik
- kutia
- moczka
- kompot z suszonych owoców (śliwki, jabłka, gruszki)

Сновиди, що сплять увісні

Що Ви робите вночі ? Спите ? ДАРМА ! Не можна спати коли поряд Вас мешкають СНОВИДИ ! вони серед нас . Непояснено, але факт . Вони всюди . В думках , в поглядах , в усмішках , в кілограмах на квадратних кілометр , але сьогодні вони перш за все в книжках . Точніше в книзі . Фантастичній книзі , першій в світі книзі , яка описує сни і не будь-якого , а наших , рідних співвітчизників , які описують свої сни з різних куточків світу .

Вам цікаво цим різняться сни Юрія Андрушовича від сни Григорія Сковороди ? Чи яка класифікація сни у жінок що мешкають в Україні та жінок, що мешкають ... подалі від України ?

А взагалі , Вас цікавлять сни ? Ви любите спати ? переглядати різні картинки ? Які у Вас сни ? кольорові ? Чорно-білі ? Зі звуком ? Анимаційні чи слайдами ? Довгі чи короткі ? Страшні чи веселі ? екзотичні , еротичні , фантастичні , реалістичні , політичні , практичні чи містичні ?

Сни бувають різні , як і люди , які виклали їх на папір . Ось , наприклад Андрій Кокотюха – цей дядечко спить із сонником Мюллера замість того , щоб просто спати собі і насолоджуватись та ні про що не думати . Але завдяки цьому соннику Ми можемо дізнатись ... Читайте та дізнайтесь 😊

Упорядкував цю перфектну книгу Тарас Малкович , а ідея явила в тому ж таки сни ,(неймовірно , правда ж ? !) Андрію Малковичу , Однофамільцю ? ...

Читайте сновиди та не спіть ночами !

Приємного читання разом з «Żaczek»

Святик ЧЕРНІЙ
CO-21

До уваги студентів!

Від тепер рубрика студентських привітань "СМС з привітом" працює віртуально. Надслайте свої смс-ки на електронну адресу

smszaczek@ukr.net

Також є скринька для пропозицій, побажань, скарг, звертань.

ideazaczek@ukr.net

- Рубрика "Żaczek" - смс з привітом

ideazaczek@ukr.net

- ідеї, пропозиції, скарги...

*Редакція студентської газети
вітає усіх студентів та викладачів ТІСІТ
з новорічними та різдв'яними святами.*

*Бажаємо успішної здачі екзаменів та
магічних свят!!!*

*Хай різдвяна добра казка
подарує тепло її ласку!
Хай різдвяні світлі зорі
знищуть сумнок весь і горе!
Щастя, радість і добро
хай несе до вас різдво!
Веселих свят!*

